

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ БУДВА
Г-дину Крсту Радовићу, председнику

Скупштина Општине Будва
20.01.2020
Org. јад. 10-016/20-21/1

На основу члана 55 Пословника о раду Скупштине Општине Будва (Службени лист ЦГ - Општински прописи", бр. 42/2019), подносимо:

ЗАХТЈЕВ ЗА САЗИВАЊЕ 30. СЈЕДНИЦЕ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ БУДВА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

Правни основ за сазивање сједнице по хитном поступку прописан је чланом 52 Статута Општине Будва по којем се одлука може изузетно донијети по хитном поступку и да је предлагач одлуке дужан да у предлогу одлуке наведе разлоге због којих је неопходно да се одлука донесе по хитном поступку. Надаље је прописано да начин и поступак предлагања одлуке по хитном поступку се уређује Пословником о раду Скупштине. Сходно члану 55 Пословника о раду Скупштине Општине Будва, прописано је да у случају наступања околности којима се угрожава живот и здравље људи или имовина веће вриједности или постојања неодложне потребе за рјешавањем и разматрањем одређеног питања или односа чије нерјешавање би проузроковало или могло проузроковати штетне последице, председник Скупштине може по сопственој иницијативи сазвати сједницу по хитном поступку, односно у року краћем од 10 дана. Сједницу по хитном поступку председник Скупштине може сазвати и на захтјев председника Општине, 1/3 одборника или на иницијативу најмање 300 грађана уписаних у бирачки списак Општине са посљедњих спроведених избора. Подносилац захтјева/иницијативе за сазивање сједнице по хитном поступку у захтјеву/иницијативи наводи и образлаже разлоге хитности и не може захтијевати сазивање Скупштине у времену краћем од 3 дана од дана подношења захтјева.

Имајући у виду да је Скупштина Црне Горе, дана 27.12.2019. године усвојила Закон о слободи вјероисповијести, који је антиуставан, дискриминаторски, супротан међународним прописима, као и да је изазвао и узнемиравања великог броја грађана општине Будве и којем се

атакује на Спрску православну цркву у Црној Гори и њене епархије, као и то да су са примјеном овог закона угрожени манастири, храмови и цркве на територији Општине Будва, неопходно је да се општина као јединица локалне самоуправе одреди према овом питању и у складу са својим надлежностима искаже свој став поводом усвојеног закона и његовом примјеном која објективно доводи до дубоких реперкусија у друштву и дискриминише велики број вјерника Српске православне цркве и свих који се национално изјашњавају као Срби.

С обзиром на све наведено, поднијет је захтјев за заказивање сједнице по хитном поступку, у најдаљем року од 10 дана, како би се као локална самоуправа изјаснили по овом веома важном питању због чега предлажемо следећи :

ПРЕДЛОГ ДНЕВНОГ РЕДА 30.СЈЕДНИЦЕ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ БУДВА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

1. Предлог Декларације за поништење Закона о слободи вјероисповијести или увјерења и правном положају вјерских заједница .

На основу члана 38 Закона о локалној самоуправи („Службени лист Црне Горе“ бр: 02/18 и 34/19) члана 44 став 1 тачка 2 и 57, члана 49 став 1 тачка 5 и члана 50 Статута Општине Будва („Службени лист Црне Горе“ бр: 02/19), Скупштина Општине Будва, на сједници одржаној _____ 2020. године, доноси:

**ДЕКЛАРАЦИЈУ
ЗА ПОНИШТЕЊЕ ЗАКОНА О СЛОБОДИ ВЈЕРОИСПОВИЈЕСТИ ИЛИ
УВЈЕРЕЊА И ПРАВНОМ ПОЛОЖАЈУ ВЈЕРСКИХ ЗАЈЕДНИЦА**

Члан 1.

Законом о слободи вјероисповијести или увјерења и правном положају вјерских заједница (у даљем тексту Закон) који је усвојила Скупштина Црне Горе дана 27.12.2019. године на деветој сједници Другог редовног засиједања у 2019. години, крше се основна права и слободе припадника Православне вјероисповијести Српске Православне Цркве у Црној Гори и стварају се претпоставке за противправно одузимање имовине Митрополије Црногорско-приморске и других епархија Српске Православне Цркве у Црној Гори, као и имовине других вјерских заједница.

Члан 2.

Закон је у супротности са Уставом Црне Горе као и објављеним међународним уговорима и општеприхваћеним правилима међународног права који су саставни дио унутрашњег правног поретка, имају примат над домаћим законодавством и непосредно се примјењују када односе уређују друкчије од унутрашњег законодавства.

Члан 3.

Општина Будва као локална самоуправа залаже се за пуно поштовање вјерских права и слобода припадника свих вјероисповијести у Црној Гори, међувјерског и међунационалног склада и уважавање свих вјерских заједница на равноправној основи, због чега се противи

дискриминаторском и противуставном закону којим се негира континуитет Српске Православне Цркве у Црној Гори и отима њема имовина.

Одвојеност цркве и вјерских заједница са једне стране и државе са друге, по правилима међународног и домаћег права подразумијева мирно уживање имовине и иста не може бити предмет отуђења од стране државе јер се ради о имовини која је на законит начин стечена.

Члан 4.

Задужују се надлежни органи Општине Будве да покрену иницијативу за измјене и допуне предметног закона односно поништавање и усвајања новог закона којим ће се на равноправан, демократски и цивилизован начин регулисати односи између државе и вјерских заједница, поштујући норме и стандарде међународног права и највише цивилизацијске вриједности савременог свијета, уважавајући специфичност правног положаја Митрополије црногорско-приморске и других епархија Српске Православне Цркве у Црној Гори.

Члан 5.

Ова Декларација ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у “Службеном листу Црне Горе”.

Број: 10-_____

Будва, _____

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ БУДВА

ПРЕДСЈЕДНИК

Крсто Радовић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

Слобода вјероисповијести гарантује се Универзалном декларацијом о људским правима која је усвојена и проглашена резолуцијом Генералне скупштине Уједињених нација 217 (III) од 10. децембра 1948. године и која гарантује слободу да човјек сам или у заједници с другима, јавно или приватно, манифестује своју веру или уверење, као и члана 17. који прописује да свако има право да посједује имовину, сам и у заједници с другима и да нико не смије бити самовољно лишен своје имовине. Међународни пакт о грађанским и политичким правима који је усвојен резолуцијом Генералне скупштине 2200 А (XXI) од 16. децембра 1966. прописује да свако има право на слободу мишљења, савјести и вјероисповијести; то право подразумијева слободу остајања при својој или усвајања вјероисповијести или убјеђења по своме избору, као и слободу да појединачно или у заједници с другима, јавно или приватно, испољава своје вјеровање или убјеђење вјероисповиједањем, обављањем обреда, похађањем службе и наставом.

Уставом Црне Горе чланом 6 јемчи и штити права и слободе као неповредиве и прописује да је свако обавезан да поштује права и слободе других, те да чланом 7 забрањује изазивање или подстицање мржње и нетрпељивости по било ком основу; као и чланом 8 којим забрањује сваку непосредну или посредну дискриминацију по било ком основу. Надаље, чланом 14 Уставом Црне Горе прописује се да су вјерске заједнице одвојене од државе те да су равноправне и слободне у вршењу вјерских обреда и вјерских послова; и да се чланом 46 свакоме јемчи право на слободу мисли, савјести и вјероисповијести, као и право да промијени вјеру или увјерење и слободу да, сам или у заједници са другима, јавно или приватно, испољава вјеру или увјерење молитвом, проповиједима, обичајима или обредом.

Правни основ за доношење Декларације садржан је у члану 38 Закона о локалној самоуправи („Службени лист Црне Горе“ бр: 02/18 и 34/19) као и члану 44 став 1 тачка 2 Статута Општине Будва („Службени лист Црне Горе“ бр: 02/19), којим је прописано да Скупштина доноси прописе и друге акте. Чланом 44 тачка 57 Статутом прописано је да Скупштина Општине Будва подноси иницијативу за измјене и допуне закона и других прописа. Имајући у виду да се предметним законом крше основна људска права и слободе у које спада право на слободу вјероисповијести, као и да се на

насилан начин покушава отети имовина Српске Православне Цркве у Црној Гори, повријеђен је Устав Црне Горе и закон треба поништити.

Потпуна одвојеност државе и вјерских заједница подразумијева поштовање права на слободу вјероисповијести, одржавања вјерских обреда и уживање имовине, који су овим лех специјалисом угрожени. Држава Црна Гора је са другим вјерским заједницама закључила уговор о регулисању међусобних права и обавеза, док се овим законом атакује на Православну заједницу која је већинска у Црној Гори и историјски утемељена у државотворном, националном, културном и сваком другом смислу. Дерогирајући канонско право и устројство Цркве, Скупштина Црне Горе је доношењем закона повриједила уставно начело одвојености вјерских заједница и државе јер се на насилан начин имовина СПЦ у Црној Гори жели преписати као државна својина.

Предметни закон је противустанован, антидемократски и антицивизацијски, због чега сасвим извјесно Српску Православну Цркву, као најбројнију вјерску заједницу у Црној Гори, дискриминише у односу на друге и доводи је у неповољан положај. Суштински, овим законом су створене све претпоставке да се супротно уставу, правилима међународног права и законима Црне Горе којима се прописује начин стицања и уживања имовине, отима имовина Српске Православне Цркве како би се прогласила за државну. Недопустиво је да се овако важан законски пропис доноси на силу, без јавне расправе и консултовања са грађанима, у атмосфери ванредног стања, упркос чињеници да огромна већина грађана не подржава усвојено законско рјешење.

Бројне литије и молебани у градовима широм Црне Горе, региона, као и оне у нашој општини, обавезују нас као локалну власт да поштујемо вољу наших грађана и искажемо незадовољство и неслагање са усвојеним законом и као локална самоуправа урадимо све што је у нашој надлежности да се исти измијени или поништи.